CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

HOTĂRÂREA nr. 532

din 23 aprilie 2026

Prin punctul de vedere nr. 2/4153/2026 din data de 01.04.2026 al Direcției legislație, documentare și contencios a fost supusă analizei Secției pentru judecători propunerea Ministerului Finanțelor vizând efectuarea de verificări pentru a se stabili forma și modalitatea de vinovăție a magistraților care au cauzat prin fapta lor un prejudiciu patrimonial Statului Român.

Analizând punctul de vedere și documentele atașate, Secția pentru judecători reține următoarele:

În cauza vizată de sesizarea Ministerului Finanțelor, prin decizia civilă nr. pronunțată de în dosarul nr. definitivă, Statul Român a fost obligat la plata către reclamantul a sumei de daune morale pentru prejudiciul creat prin durata excesivă a procesului penal, a sumei de daune morale pentru prejudiciul creat prin măsurile preventive privative de libertate, a sumei de daune materiale reprezentând cheltuieli de judecată în procesul penal, precum și a sumei de cheltuieli de judecată în fond și recurs în procesul civil.

În ceea ce privește suma acordată cu titlu de daune morale pentru privarea de libertate nedreaptă ca urmare a reținerii și arestării preventive dispuse în cursul urmăririi penale, precum și suma acordată cu titlu de daune materiale, reprezentată de cheltuielile judiciare efectuate în dosarul penal, în ședința din data de 16.04.2026, Comisia nr. 1 – reunită – „Legislație și cooperare interinstituțională" a decis că nu există temei pentru sesizarea Inspecției Judiciare în vederea efectuării verificărilor prevăzute la art. 269 alin. (4) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

Cu privire durata excesivă a procesului penal, Secția pentru judecători a constatat, în esență, că instanța civilă a reținut că durata procedurilor judiciare finalizate prin soluția de achitare dispusă prin sentința penală nr. din pronunțată de a fost de respectiv de la 12.02.2012, când a fost declanșată procedura în dosarul penal nr. al până la când a fost pronunțată decizia penală nr. de către prin care a fost menținută soluția de achitare dispusă de instanța de fond.

Referitor la etapa camerei preliminare, s-a remarcat că dosarul nr. al a stagnat în această procedură aproximativ trei ani și șase luni, încheierea prin care s-a verificat legalitatea actului de sesizare al instanței (rechizitoriul) și s-au respins excepțiile și apărările formulate de către părți fiind desființată de trei ori.

În schimb, perioada ce a vizat judecata litigiului s-a considerat că „nu poate fi valorificată la stabilirea depășirii duratei rezonabile a procesului, față de amploarea litigiului și de numărul de inculpați implicați termenele de judecată fiind stabilite astfel încât să se asigure, pe cât posibil, soluționarea cauzei cu celeritate."

În aceste condiții, a concluzionat că, „pârâtul Statul Român nu a reușit să demonstreze, prin argumente substanțiale, cum o durată a unei proceduri penale de aproape 10 ani (din care trei ani și jumătate a durat procedura camerei preliminare), finalizată printr-o soluție definitivă de achitare pe motiv că fapta nu există, ar putea fi caracterizată ca având un caracter rezonabil, în sensul respectării pretinsului echilibru între exigențele celerității procedurilor desfășurate în fața organelor judiciare și principiul general al unei bune înfăptuiri a justiției."

Dispozițiile referitoare la răspunderea statului pentru prejudiciile cauzate prin erori judiciare și la posibilitatea exercitării unei acțiuni în regres împotriva unui judecător sau procuror sunt reglementate în prezent în art. 268 și art. 269 din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

În conformitate cu art. 269 alin. (4) din lege, „La solicitarea secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, Inspecția Judiciară efectuează verificări în vederea evaluării dacă eroarea judiciară este urmarea exercitării funcției de către judecător sau procuror cu rea-credință sau gravă neglijență."

Așadar, reglementarea legală stabilește competența Inspecției Judiciare de a efectua verificări, la solicitarea secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, pentru a se stabili dacă o eroare judiciară, constatată în condițiile legii, este urmarea exercitării funcției de către judecător sau procuror cu rea-credință sau gravă neglijență.

Prin urmare, având în vedere aspectele vizând durata apreciată ca nerezonabilă de instanța civilă în ceea ce privește etapa camerei preliminare, astfel cum au fost reținute în cuprinsul deciziei civile nr. pronunțată de în dosarul nr. definitivă, în temeiul dispozițiilor art. 40 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii coroborate cu art. 269 alin. (4) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți,

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE

Art. I – Sesizează Inspecția Judiciară pentru a efectua verificările prevăzute la art. 269 alin. (4) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, referitor la aspectele vizând durata apreciată ca nerezonabilă de instanța civilă în ceea ce privește etapa camerei preliminare, astfel cum au fost reținute în cuprinsul deciziei civile nr. pronunțată de în dosarul nr.

Art. II – Prezenta hotărâre se comunică Inspecției Judiciare.

Dată în București, la data de 23 aprilie 2026

Judecător Gheorghe-Liviu ODAGIU
Președintele Consiliului Superior al Magistraturii